

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 19Er/299/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6415205406
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Gindlová
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2015:6415205406.2

Uznesenie

Okresný súd Žiar nad Hronom vo veci exekúcie oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35807598, zast. Advocate, s.r.o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, proti povinnému: S. C., Q. S. C. XXX/X, XXX XX Ž.W. L. Y., O.. Č.. XXXXXX/XXXX, zast.: Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s.r.o., Kuzmányho 29, 040 01 Košice, vedenej pod sp. zn. EX 10809/15, súdnym exekútorom: JUDr. Rudolf Krutý, Exekútorský úrad so sídlom Záhradnícka 60, 821 08 Bratislava, pre pohľadávku 650,00 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Námietky povinného sa z a m i e t a j ú .

odôvodnenie:

Súd poverením z 03.07.2015 poveril exekútora vykonaním exekúcie proti povinnému na uspokojenie pohľadávky oprávneného vo výške 650,00 EUR s príslušenstvom, známy úrok vo výške 806,08 EUR, známy úrok z omeškania vo výške 208,31 EUR, poplatok vo výške 826,88 EUR, zmluvná pokuta 312,00 EUR, poplatok za upomienky vo výške 40,00 EUR, trov predchádzajúceho konania vo výške 941,36 EUR, na podklade právoplatného a vykonateľného rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadený spoločnosťou Slovenská rozhodcovská, a.s., so sídlom v Bratislave, sp. zn. SR 08764/14 zo dňa 29.10.2014.

Exekútor predložil súdu dňa 09.09.2015 námietky povinného proti exekúcii, ktoré povinný podal v zákonnej lehote. V námietkach právny zástupca povinného uvádza, že uzatvorením rozhodcovskej zmluvy č. 603701027 uzavretej medzi povinným a oprávneným dňa 26.07.2012 došlo k jednoznačnému zhoršeniu postavenia povinného v postavení spotrebiteľa. Zmluvou s takýmto znením si spotrebiteľ jednoznačne zhoršil svoje zmluvné postavenie /§54 ods. 1 OZ/. Bez nej by sa konanie uskutočnilo v mieste jeho bydliska na Okresnom súde Žiar nad Hronom, že v Žiari nad Hronom, a to podľa príslušných ustanovení občianskeho súdneho poriadku s garanciou ústavných práv, ktorého znenie je pre spotrebiteľa priaznivejšie než vnútorný štatút rozhodcovského súdu, podľa ktorého pribiehalo rozhodcovské konanie - známe omnoho väčšou benevolenciou postavenou v prospech podnikateľa. Ďalej právny zástupca oprávneného poukázal, že uvedená rozhodcovská zmluva nebola ako neprijateľná zmluvná podmienka individuálne dojednaná. Takéto konštatovanie platí aj napriek jej dojednaniu na osobitnom liste papiera podpísanom povinným a oprávneným. Avšak k dojednaniu samotného znenia rozhodcovskej doložky nedošlo prostredníctvom negociácie vedenej medzi oprávneným a povinným. Naopak oprávnený spotrebiteľovi predložil na podpis vopred pripravenú, preformulovanú rozhodcovskú doložku, ktorej znenie, obsah a ni žiadne iné náležitosti nemohol povinný nejako ovplyvniť /v tomto vid' § 53 ods. 2 OZ/. Právny zástupca oprávneného v námietkach poukazuje na jednotlivé rozhodnutia súdov, a to uznesenie Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 18C/57/2013 a rozhodnutia Krajského súdu v Trnave č. k. 10CoE/326/2010 zo dňa 09.08.2011. Vzhľadom na skutočnosť, že rozhodcovská doložka v znení v akom bola dojednaná popri zmluve o úvere /spotrebiteľskej/ predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskom právnom vzťahu, ktorá nebola individuálne dojednaná, je táto doložka zo zákona neplatná. Na základe tejto neplatnej rozhodcovskej doložky nemohol byť vydaný platný rozhodcovský rozsudok, ktorý by bol platným

exekučným titulom. Povinný sa zrušenia predmetného rozhodcovského rozsudku, ktorý bol súdom chybné posúdený ako platný exekučný titul v predmetnej exekúcii, domáha v samostatnom konaní pred súdom. Z vyššie uvedených dôvodov žiada vyhlásiť exekúciu za neprípustnú a zastaviť exekúciu.

Oprávnený vo vyjadrení k námietkam povinného voči exekúcii uviedol, že právoplatný rozhodcovský rozsudok je právne záväzný a po uplynutí lehoty na plnenie je vykonateľný, teda je spôsobilý byť podkladom pre výkon exekúcie. Oprávnený poukázal k zmluve o úvere, že účastníci konania si v bode 16. Všeobecných podmienok poskytnutia úver, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou predmetnej zmluvy dohodli, že v zmysle § 262 ods. 1 obchodného zákonníka s a všetky právne vzťahy medzi nimi budú spravovať Obchodným zákonníkom. K rozhodcovskej zmluve oprávnený uviedol, že oprávnený s povinným dohodol nevýhradnú rozhodcovskú zmluvu, na základe ktorej mal povinný možnosť riešiť spor buď pred príslušným súdom Slovenskej republiky. Povinný sa teda uzatvorením tejto rozhodcovskej doložky nevzdal práva na súdnu ochranu poskytnutú všeobecnými súdmi SR a rozhodcovská doložka v sebe obsahuje alternatívu. Uzavretie zmluvy o úvere v predmetnom prípade nebolo podmienené uzavretím rozhodcovskej zmluvy. Rozhodcovská zmluva ako dokument na samostatnom liste papiera môže, ale rovnako nemusí byť uzavretá spolu so zmluvou o úvere. Následne preto, v prípade, že žiadateľ o úver uzavrie rozhodcovskú zmluvu, pri vzniku sporu zo zmluvy o úvere má každá strana možnosť voľby medzi rozhodcovským a súdnym konaním /nakoľko sa jedná o tzv. nevýhradnú rozhodcovskú doložku/. Ako z vyššie uvedeného vyplýva, v prípade rozhodcovskej zmluvy sa teda jedná o individuálne dojednanú zmluvnú podmienku. Na základe vyššie uvedeného oprávnený žiada, aby súd na námietky povinného neprihliadal.

Námietky sú procesnou obranou povinného proti neprípustnej exekúcii, ktorých účelom je zastavenie exekúcie alebo upustenie od vykonania exekúcie z dôvodov taxatívne ustanovených v zákone. Konanie o námietkach povinného proti exekúcii je zároveň sporom o začatie exekúcie, kde exekučný súd na základe námietky povinného rozhoduje o otázke, či sa exekúcia začala oprávnene. Súd námietkam vyhovie a exekúciu následne zastaví, ak v priebehu exekúcie zistí neprípustnosť exekúcie, ktorá nastal v dôsledku zákonom predvídaných hmotnoprávných aj procesnoprávných skutočností. Dôvody zastavenia exekúcie sú vymedzené v ustanoveniach § 57 ods. 1 a 2 Exekučného poriadku. Súd je pri skúmaní námietok viazaný ustanovením § 50 Exekučného poriadku, ktoré oprávňuje súd skúmať len skutočnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku podľa hmotnoprávných noriem po vzniku exekučného titulu alebo bránia jeho vymáhateľnosti alebo inak spôsobujú neprípustnosť exekúcie. Rovnako je možné namietať aj skutočnosť, že oprávnený alebo povinný nie sú právnymi nástupcami osoby uvedenej v exekučnom titule. Pri vznesení námietok proti exekúcii sa uplatňuje koncentračná zásada. Námietky musia byť predovšetkým odôvodnené, pričom na dodatočne uvedené dôvody sa neprihliadne.

Z predloženého rozhodcovského rozsudku súd zistil, že rozhodcovský súd priznal právo na peňažné plnenie na základe Zmluvy č. 603701027 (ďalej len „zmluva“), na základe ktorej boli povinnému poskytnuté finančné prostriedky vo výške 1.400,00 EUR. Povinný sa zaviazal poskytnuté finančné prostriedky žalobcovi vrátiť spolu s dohodnutým poplatkom v výške 1.216,00 EUR v 12 mesačných splátkach po 218,00 EUR, počnúc dňom 20.08.2012, teda celkom žalobcovi zaplatiť 2.616,00 EUR. K Zmluve oprávnený priložil aj Všeobecné podmienky poskytnutia úveru (ďalej len „VPPÚ“), v ktorých podľa bodu 13 sa zmluvné strany dohodli, že pred rozhodnutím sporu v konaní pred rozhodcovským súdom môže ktorákoľvek zmluvná strana využiť mediáciu, pri ktorej zmluvné strany pomocou mediátora riešia spor, ktorý vznikol z tejto zmluvy o úvere, ručiteľského vyhlásenia, dohody o vyplnení zmeniek a zmenky vrátane sporu o ich platnosť, výklad alebo zrušenie. Za týmto účelom zmluvné strany uzavreli mediačnú doložku v tom znení, že akékoľvek spory, nezrovnalosti alebo nároky vyplývajúce alebo súvisiace so zmluvou, s jej porušením, ukončením či neplatnosťou zmluvy, ručiteľského vyhlásenia či dohody o vyplnení zmenky, budú riešené primárne mediáciou pred Mediačným centrom zriadeným pri spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a.s., Bratislava podľa vnútorných predpisov Mediačného centra. Súčasne v ten istý deň, teda dňa 26.07.2012 zmluvné strany uzavreli aj rozhodcovskú zmluvu, podľa ktorej rozhodcovským konaním sa rozumie konanie pred Stálym rozhodcovským súdom zriadeným spoločnosťou Slovenská rozhodcovská, a.s., Bratislava podľa procesných ustanovení Rokovacieho poriadku, Štatútu a ostatných predpisov rozhodcovského súdu, platných a účinných v čase začatia rozhodcovského konania, (čl. I Rozhodcovskej zmluvy). V čl. II. je upravený predmet Rozhodcovskej zmluvy tak, že všetky spory, ktoré vzniknú zo zmluvy o úvere č. 603701027 uzatvorenej dňa 26.07.2012, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, ako aj spory, ktoré vzniknú z dohody

o vyplnení zmenky zabezpečujúcej uvedenú úverovú zmluvu a uplatnenia práv z takto vyplnenej zmenky, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, budú riešené pred rozhodcovským súdom podľa jeho vnútorných predpisov jedným rozhodcom ustanoveným podľa vnútorných predpisov alebo pred všeobecným súdom, podľa toho, kde podá žalujúca strana žalobu. V bode 2 toho istého článku je upravená rozvázovacia podmienka rozhodcovskej zmluvy, ktorá je viazaná na podanie žaloby na všeobecnom súde vynímajúc konaní vo veci, v ktorej je touto rozhodcovskou zmluvou v súlade s vnútornými predpismi rozhodcovského súdu založená právomoc rozhodcovského súdu. Od tejto rozhodcovskej zmluvy odvodil svoju právomoc rozhodcovský súd.

Súd sa primárne zaoberal otázkou, či zmluva, ktorá založila záväzkový vzťah medzi oprávneným a povinným je spotrebiteľskou zmluvou a či rozhodcovská zmluva, na základe ktorej si založil právomoc rozhodcovský súd, bola platne dojednaná. V právnom poriadku Slovenskej republiky je úverová zmluva upravená v Obchodnom zákonníku, ktorý možno aplikovať bez ohľadu na to, či je úver poskytovaný spotrebiteľovi alebo podnikateľskému subjektu. Zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch upravuje úverovú zmluvu v prípade, keď je úver poskytovaný spotrebiteľovi mimo jeho podnikateľskej činnosti, alebo povolenia a vo vzťahu k Obchodnému zákonníku má účinky normy *lex specialis*. Popri tejto špeciálnej norme výraznú ochranu pre spotrebiteľa poskytuje inštitút neprijateľnej zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve, vrátane služieb na finančnom trhu, upravený v ustanovení § 53 a nasl. Občianskeho zákonníka (v spojení s ustanovením § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa). Je tak zjavné, že aj na právny vzťah založený medzi oprávneným a povinným zmluvou, od ktorej sa uplatnený nárok oprávneného v danej exekučnej veci odvíja, je nutné aplikovať ustanovenia Zákona o spotrebiteľských úveroch platné a účinné v čase uzatvorenia zmluvy, ako aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka zaoberajúce sa problematikou spotrebiteľských vzťahov a ochrany práv spotrebiteľa - a to aj napriek tomu, že zmluva o úvere bola uzavretá podľa ustanovení Obchodného zákonníka. Klausula o aplikácii Obchodného zákonníka nie je žiadnou prekážkou na aplikáciu všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka, medzi ktoré patria aj ustanovenia § 52 a nasl. týkajúce sa ochrany spotrebiteľa, ustanovenie § 2 písm. a) a b) zákona o ochrane spotrebiteľa, ktoré definuje zmluvné strany. Podľa ust. § 4 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa je zakázané konanie v rozpore s dobrými mravmi, pričom konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely vyššie uvedených zákonov rozumie konanie, ktoré je v rozpore so zvytými tradíciami, a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie, alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, prípadne ktoré môže privodiť ujmu účastníkovi obchodného vzťahu pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklostí a praxe a pri ktorom sa využíva najmä omyl, lešť, vyhrážka, výrazná nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody. Zmluva dojednaná medzi oprávneným a povinnou obsahuje ustanovenia (dojednania), ktoré sú v rozpore s deklarovateľnými zásadami, preto, ako je už vyššie uvedené, túto zmluvu možno nesporne považovať za typovú zmluvu podľa § 3 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy. Vychádzajúc z tohto ustanovenia, je možné za spotrebiteľské zmluvy v širšom ponímaní považovať zmluvy uzavreté podľa Občianskeho i podľa Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Význam spotrebiteľských zmlúv možno vidieť v rovine zvýšenej ochrany slabšieho prvku záväzkového vzťahu - spotrebiteľa z jeho práv. Východiskom spotrebiteľskej ochrany je postulát, podľa ktorého sa spotrebiteľ očítá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontaktu, s ohľadom na vyššiu profesionálnu skúsenosť dodávateľa, lepšiu znalosť práva a jednoduchšiu dostupnosť právnych služieb a zo zreteľom na možnosť určiť zmluvné podmienky jednostranne prostredníctvom formulárových zmlúv. Ochrane spotrebiteľa venuje mimoriadnu pozornosť aj Európska únia, a preto Smernica, ktorá je základným právnym aktom ochrany spotrebiteľa. Táto bola do slovenského právneho poriadku prebratá zákonom č. 150/2004 Z.z. (účinným od 1. apríla 2004, okrem § 60, ktorý nadobudol účinnosť dňom nadobudnutia platnosti zmluvy o pristúpení Slovenskej republiky k Európskej únii). Okrem toho, že tento zákon novelizoval Občiansky zákonník, Smernica má aj tzv. nepriame účinky, takže je záväzná pre Slovenskú republiku a slúži ako interpretačné pravidlo pre výklad spotrebiteľských právnych vzťahov, čo však neznamená, že nemožno na ňu odkazovať pri výklade vnútroštátneho práva.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní (ďalej len „ZoRK“) rozhodcovská zmluva môže mať formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve.

Podľa § 4 ods. 2 ZoRK rozhodcovská zmluva musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Písomná forma je zachovaná, ak je rozhodcovská zmluva obsiahnutá v dokumente podpísanom zmluvnými stranami alebo vo vzájomne vymenených listoch, ak je dohodnutá telefaxom alebo pomocou iných

telekomunikačných zariadení, ktoré umožňujú zachytenie obsahu rozhodcovskej zmluvy a označenie osôb, ktoré ju dohodli.

Podľa § 4 ods. 3 ZoRK nedodržanie písomnej formy rozhodcovskej zmluvy možno nahradiť vyhlásením zmluvných strán do zápisnice pred rozhodcom najneskôr do začatia konania o veci samej v rozhodcovskom konaní o podrobení sa právomoci rozhodcovského súdu. Obsahom zápisnice je rozhodcovská zmluva podľa § 3.

Podľa § 40 Občianskeho zákonníka, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Úprava formy rozhodcovskej zmluvy v ust. § 4 ZoRK je prísne striktná, bez možnosti extenzívneho výkladu a formálna podmienka písomnosti v danom prípade bola dodržaná. Súd v tejto súvislosti poukazuje na skutočnosť, že rozhodcovská zmluva je uzavretá na samostatnej listine, ktorú povinná podpisovala osobitne od Zmluvy, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú aj zmluvné dojednania zmluvy o úvere. Aj keď bola rozhodcovská zmluva oprávneným, ako veriteľom vopred pripravená pre dlžníka na samostatnom liste, do ktorého sa dopĺňajú požadované údaje, mal dlžník možnosť túto odmietnuť bez toho, aby zmaril uzavretie zmluvy o úvere. Súd dáva do pozornosti znenie rozhodcovskej zmluvy, ktorá nebráni povinnému, ako spotrebiteľovi uplatniť svoje práva pred všeobecným súdom z dôvodu, že obsahuje alternatívne riešenie sporov, ktoré dostatočným spôsobom zabezpečuje spotrebiteľovi právo podať žalobu nielen na rozhodcovský, ale aj na všeobecný súd.

S ohľadom na formu, obsah a ostatné podmienky zmluvy, ako aj znenie ustanovení rozhodcovskej zmluvy, súd dospel k záveru, že povinná, ako spotrebiteľ kvalifikovaným spôsobom prejavila vôľu podrobiť sa rozhodcovskému konaniu a uzavretie rozhodcovskej zmluvy samo o sebe nespôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Tento právny záver však nemožno paušálne aplikovať na všetky zmluvy a rozhodcovské zmluvy uzatvárané oprávneným. V ustanovení § 53 Občianskeho zákonníka je obsiahnutá úprava neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách. Ide o podmienky, s ktorými sa spotrebiteľ mal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy, ale nemohol ovplyvniť ich obsah. Ustanovenie odseku 1 vyššie citovaného ustanovenia zakotvuje všeobecnú zásadu, podľa ktorej spotrebiteľská zmluva nesmie obsahovať také ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, teda nesmie obsahovať neprijateľné podmienky. Zároveň však v druhej vete upravuje podmienky, za splnenia ktorých sa na zmluvné ustanovenia nehľadí ako na neprijateľné. Zákon č. 575/2009 Z.z. novelizujúci Občiansky zákonník s účinnosťou od 1. marca 2010 zmenil znenie druhej vety tak, že rozšíril okruh zmluvných podmienok, ktoré nemožno považovať za neprijateľné. Okrem už predtým platného znenia, ktoré za neprijateľnú nepovažoval zmluvnú podmienku, ktorá bola dohodnutá individuálne, novela za neprijateľné nepovažovala ani zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne.

Z vyššie uvedeného je zrejmé, že ochrana pred neprijateľnými podmienkami sa tak vzťahuje iba na tie spotrebiteľské zmluvy, pri uzatváraní ktorých spotrebiteľ nemôže ovplyvniť ich obsah, teda ktoré sú vopred pripravené. Nevzťahuje sa však na tie zmluvné podmienky, ktoré boli dohodnuté individuálne. Pri takto dohodnutých zmluvných podmienkach sa nemožno dovolávať ich neprijateľnosti.

Na základe uvedených skutočností dospel súd k záveru, že exekúcia začala dôvodne, nakoľko pohľadávka vymáhaná predmetnou exekúciou do dňa začatia exekúcie povinným uhradená nebola a povinný nepreukázal ďalšie okolnosti, ktoré by spôsobili zánik vymáhaného nároku, okolnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti nároku ani dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná, a preto súd podľa § 50 ods. 1 EP. Námietky povinného proti exekúcii zamietol ako neopodstatnené.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia súd rozhodol, že námietky povinného zamietla.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.